

Plantem-nos d'una vegada!

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 22 de desembre de 2024

Ja sé que aquests dies no toca enfangar-se en segons quins temes -l'exclusiva la tenen les felicitacions de Nadal i Cap d'Any- però com que hi ha qui no para d'embolicar la troca, jo hi diré la meva. D'entrada, què me'n dieu del bunyol apedaçat d'intentar relegar les literatures catalana i espanyola a una assignatura optativa? O, de reduir a gairebé la tercera part les hores lectives de física, química i biologia, o sigui de tres hores la setmana a una i mitja. Sembla que hi hagi algú que vulgui que les futures generacions siguin analfabets funcionals i que no entenguin res de com funciona la natura, la vida o les lleis més bàsiques de la física i química. Ja només faltaria que ho fessin amb les matemàtiques de les quals la nostra joventut no va gens sobrada. A mi m'és igual que aquestes barrabassades vinguin de Madrid o de la Generalitat perquè a tots dos llocs manen els mateixos i els d'aquí depenent dels d'allà.

La seguretat, tema que tant ens preocupa, s'ha de controlar des de la proximitat o des de 600 quilòmetres enllà? Qui coneix millor el que passa a l'exemple de Barcelona, al barri de la mina, a Salt o a Lleida? És clar, això, com tantes altres coses importants com aquesta. Si jo estic en un *apuro*, truco al 112 i em surt un guàrdia civil. Prefereixo sortir-me'n sol de la situació tant com si em sortís un agent d'Scotland Yard, el CNI dels britànics. Doncs això serà el que passarà si ningú no hi posa remei. Això sí, "potser" la seguretat de ports i aeroports dependrà dels Mossos d'Esquadra que ara prometen augmentar-ne la dotació fins a 25.000 agents, ja seria hora. De tota manera, al temps..., que ja estem prou escaldats.

Un aspecte tant o més cabdal que els anteriors. La Justícia! De mica en mica es va demostrant que la persecució de les

idees i de les llibertats no era tan sols cosa del règim sirian d'Al Assad. Què me'n dieu del desqualificat jutge Aguirre? A qui perseguia? Potser a independentistes! I, la magistrada Lamela de l'Audiencia Nacional, hereva del TOP, Tribunal de Orden Público franquista i que ara han ascendit al Tribunal Supremo, va tenir dos anys en presó preventiva a Sandro Rossell, president nacionalista català del Barça, que posteriorment va ser absolt i que ara, perquè no sigui dit, volen tornar a investigar, què? La (in)justícia espanyola ha destruït impunement moltes vides i famílies, però... segueixen. Aquell magistrat anomenat Marchena, que era el cap de la sala del penal del Tribunal Supremo quan va procedir a jutjar els artífexs del procés i que ara li ha caducat aquest càrrec sembla, segons diuen, que ho ha deixat tot *atado i bien atado*, per si es dona un altre cas. I, un plat molt fort, la llei d'Amnistia, aprovada pel Congrés dels Diputats i d'obligat compliment pels jutges (en països democràtics, és clar), sembla com si només l'haguessin fet per als policies que ens van atonyinar l'1 d'octubre. La meitat dels casos en que s'ha aplicat ha estat per a aquests polis, els "grisos" que en dèiem, quan el dictador. Quan en un país la justícia no funciona, no és independent, ni la democràcia ni l'estat de dret no existeixen.

No em vull oblidar d'un tema que bull i escalfa en la nostra societat, l'habitatge. Sembla com si, de sobte, tots se n'haguessin recordat: Estat, Generalitat, diputacions, ajuntaments. Després de veure tota la vida gent dormint al carrer, vivint en barraques a tocar de les grans ciutats, en mini pisos o en habitacions insalubres, ara, tant de bo fos veritat, tots aquests prometen a corre cuita dedicar solars públics i dotacions econòmiques a la construcció d'habitatge social. Què passa que sempre anem, o van, tard en tot? Ja sé que els recursos són limitats i que hi ha varies prioritats com l'educació o la sanitat, però la gran despesa en defensa és una prioritat per a ciutadans que dormen al carrer o viuen apilonats de manera insalubre com en les presons d'Uganda?

Quan les administracions públiques faran la feina que ara fan voluntaris i ONGs? No sé si paguem pocs o massa impostos, però la realitat diu que estan mal administrats.

No entenc gaire d'economia, però el que em diu la realitat esmentada (no augmentada) és que el sistema econòmic no funciona de manera equitativa. El benestar està molt lluny, ja no d'Àfrica, Llatinoamèrica o bona part de l'Orient, sinó de casa nostra. Ni l'anomenada classe mitja arriba a final de mes. Heu sentit parlar de l'Economia Social de Mercat, ESM? Doncs és un sistema econòmic amb llibertat de mercat però que intervé quan algú, com grans empreses multinacionals o financeres, abusen de la seva posició dominant -les lleis *antitrust* fan pessigolles als grans magnats com Musk o Trump- o tenen beneficis excessius. L'ESM no interessa als poders fàctics, estem perduts. Catalunya, quan tingui l'estat propi, tindrà l'oportunitat d'implementar "cosetes" com aquesta.

Tots els governs de l'Estat, siguin del color que sigui, després de la dictadura i amb el suposat adveniment de la "democràcia" ens han estat, i ens estant, prenent el pèl. Ja n'hi ha prou! Ens hem de plantar! Què vol dir això en aquests moments? Doncs deixar de recolzar des de Catalunya el govern del PSOE, ja ens ha enganyat prou. Incompliment darrere incompliment. La por que Pedro Sánchez pretén posar-nos al cos amb allò de: *o yo o el PP*, no té cap sentit. Ja sé que Núñez Feijóo és un ignorant i Mazón un malvat com tants del seu partit, però cal recordar que amb un estaquirot com Rajoy vam fer l'1 d'octubre i que de cara Catalunya tan dolent és el PP com el PSOE. Abans que de dretes o d'esquerres som i serem catalans. Plantem-nos d'una vegada!